

Szelektív hulladékgyűjtés Baktóban is

Zöld zsákba teszik a papírt, a műanyagot

Ősz óta Szeged területének csaknem felén működik a szelektív hulladékgyűjtés. A zöld zsákokba papírt, műanyagot és fémeket dobhatunk.

Nagyon megörült a szelektív hulladékgyűjtés bevezetésének a baktói Ábrahám Krisztián. Olvasóink már eddig is különválogatta az otthonában fölhalmozódó műanyag és papírhulladékot, s időnként bevitte valamelyik hulladékgyűjtő szigetre (a nagyáruházak, s más forgalmas helyek előtt fölállított gyűjtőhelyeken külön zsákokba dobhatjuk az újrahasznosítható szemetet). – Mióta szétválogatom a különféle csomagolóanyagokat, látom, hogy a kukába kerülő háztartási hulladék mennyisége csak harmada-negyede a korábbiaknak – mondta baktói olvasóink.

Őt, mint ahogy a környék minden lakóját, levélben értesítette a Szegedi Környezetgazdálkodási Kht. a szelektív hulladékgyűjtés megkezdéséről. „Mellékletként” egy zöld műanyag zsákot is kapott, s megtudta, hogy abban a papír, műanyag és fém csomagolóanyagokat gyűjtheti. A különválogatott hulladékot a vegyes szemetet tartalmazó kuka mellé kell tenni, s cserébe újabb zsákot hagynak ott a kht. munkatársai.

Szolnoki László, a Szegedi Környezetgazdálkodási Kht. műszaki igazgatója elmondta, hogy az újrahasznosítható hulladék gyűjtését a kht. díjmentesen végzi. A zöld zsákokban elhelyezett anyagokat a kht. Sándorfalvi úti központi lerakótelepén különválogatják, s bálázva küldik a feldolgozó üzemekbe, ahol ismét papír, műanyag és fém készül a hulladékból, amely – amint látható – újrahasznosítva már nem szemét...

A műszaki igazgató kiemelte, hogy Szeged Belvárosában és körtől-tésen kívüli körzeteinek jelentős részén, összességében a város területének csaknem felén működik sikeresen a szelektív hulladékgyűjtés. Szolnoki László lapunk közvetítésével köszönte meg a lakosság segítségét, hiszen a korábban szemétdombra kerülő, de valójában többször is felhasználható anyagok újrahasznosítása csak a településen élők támogatásával lehetséges.

NY. P.

A 470 ezres telefonszámlát már kifizették

Végrehajtó a romáknál

Végrehajtó írt levelet a vásárhelyi cigány kisebbségi önkormányzatnak, mert két éve tartozik a CD-jogtárak árával.

Tisztázatlan körülmények között halmozott fel három év alatt komoly, a szóbeszéd szerint 260 ezres adósságot a vásárhelyi cigány kisebbségi önkormányzat. Irhás József elnök ugyanis 2000-ben megrendelte a Complex CD-jogtárat, hogy ezzel is segítse a náluk működő megyei roma jogsegélyszolgálat munkáját.

Egyet rendeltem, de négy pluszlemez is küldött a kiadó – tárta fel a helyzetet Irhás József.

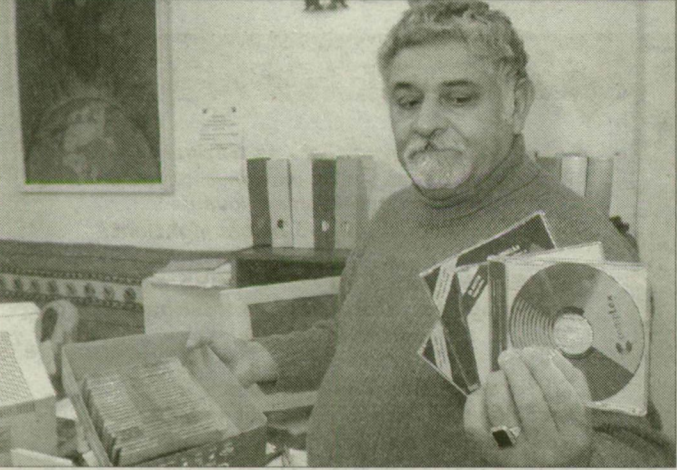
Irhás József lemondott elnöki tisztéről. A helyébe lépő Ferkó Menyhért lapunknak el-

mondta: azért nem fizették ki a jogtár árát, mert Irhás József – elnökségi tagként – azt mondta: majd ő elintézi a dolgot.

A kisebbségi önkormányzat, mely újjáalakulását követően ismét Irhást választotta elnökévé, aki fizetési felszólítást kapott egy végrehajtással foglalkozó cégtől Complex-ügyben.

– Felvettem a kapcsolatot a kiadóval, s megtudtam, hajlandók megelégedni 139 ezer forinttal. Ezt viszont ki kell fizetnünk... – összegezte Irhás József elmondta: a cigány kisebbségi önkormányzat korábbi, másfél év alatt felhalmozódott 470 ezer forintos telefonszámláját már az előző ciklus idején kifizette.

B. K. A.

Irhás József és a drága jogtár.

Fotó: Karnok Csaba

Bűnös-e az ápolónő, Szilvia?

Újabb tanúk és szakértők meghallgatását tartja szükségesnek a Csongrád Megyei Bíróság N. Szilvia ügyében, ezért tegnap még nem született jogerős döntés arról, hogy valóban bántalmazta-e a vádlott a gondjaira bízott csecsemőt.

Foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés miatt elsőfokú ítéletében idén májusban bűnösnek mondta ki a Szegedi Városi Bíróság N. Szilviát. Az ítélet indoklásokor elhangzott, hogy N. Szilvia, aki az újszegedi gyermekkórház alkalmazottjaként dolgozott, tavaly júniusban több sérülést is okozott egy csecsemőnek.

A 2001 áprilisában született M. Nórát hasi panaszok miatt vitték be szülei a kórházba, ugyanis a kislány hasfájós volt, sokat sírt, az étkezését kellett beállítani. Június 13-áról 14-ére virradó éjszaka N. Szilvia gondozta a csecsemőt, s miközben ellátta – az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint –, durván bánt a gyermekkel. Erősen megszorította az arcát,

aminek következtében négy ujjhegynyi vérömleny keletkezett a csecsemő arcának jobb felén. N. Szilvia eltörte a gyermek bal alkarját, míg jobb láb-csontján úgynevezett zöldgallyrepedést okozott.

Az arc sérülését a szülők már másnap észlelték, míg a törést és repedést csak később állapították meg az orvosok. N. Szilviát egy fegyelmi tárgyalást követően már akkor elbocsátották állásából (egyéb-ként nem először tettek panaszt ellene durva bánásmód miatt), míg a szegedi bíróság 10 hónap fogháza ítélt és 3 évre eltiltotta foglalkozása gyakorlásától.

Az ítélet végrehajtását 2 évre felfüggesztették. A vádlott és védője fellebbezést nyújtott be, s így került az ügy a Csongrád Megyei Bíróság elé, ahol a dr. Hegedűs István vezette bírói tanács úgy döntött, hogy újabb tanúk és szakértők meghallgatását tartja szükségesnek, ezért a tárgyalást 2003. február 11-ére elnapolták.

B. Z.

A praktikus ajándékok kelendőek a vásáron

Hűvös fősetányi hangulat

A szegedi Aranykapu vásáron kapható műirha meg igazi bunda, pulcsi, gyertya, párna és más portéka. Lehetne itt jó hangulat is, zenével, forgataggal, boldog kereskedőikkel, ám valahogyan az öreg Széchenyi tér nem adja meg magát: hiányzik a karácsonyi hangulat.

Pedig a kürtös kalács és a forralt bor tényleg jó, mit jó, szinte abahagyhatatlan. Csak éppen nincs tél, nincs hideg, kizárólag szürkeség, nagy mennyiségben. A kereskedők szerint az aláhulló pelyhek hiánya mellett nagyobb gond, hogy hiányzik a pénz a vevők zsebéből. Sok a nézelődő, kevesebb a vásárló, s itt az emberek olyasmit keresnek, ami a meglepetés mellett praktikus is. Kabátra, bundára, sapkára télen szükség van, s ha már így is, úgy is meg kell venni, sokan úgy vélik, akkor ez legyen az ajándék – mondja Kovács Julianna orosházi kereskedő, aki kicsit csalódott a szegedi forgalom „csekély intenzitása” miatt. Hiányzik a zene is, talán jobb hangulat volna, ha napközben szállna egy kis téli muzsika.

A zene jön is a pult alól: Kiskarácsony, nagykarácsony – énekl a cérnávékony hangocska. A dal ünnepi, a hangulatteremtő szándék dicséretes, csak valahogy a valóság nem olyan fennkölt. Nem baj, legalább nem unatkozunk... – mondja az egyik árus, aki arról panaszkodik, az idei vásár kicsit „steril”. Mozgolódás csak úgy délután két órától este ötig-hatig tapasztalható. Az árus

– Ugye, jól áll?

Fotó: Gyenes Kálmán

elmondja, hogy ő az előző években is itt árult, de ilyen gyér forgalommal nem találkozott. Hogy mi lehet e csendesség oka, nem tudni, de annyi biztos: szerinte az emberek évről évre kevesebbet költenek ajándékokra. – Mi is érezzük azt, hogy szűkös a karácsonyi ajándékokra szánt keret – mondja Marosvölgyi Annamária könyvárus, aki azért hozzátesszi,

ők nem panaszkodnak, mert megéri a fősetányon árulniuk. Könyvből jellemzően a sztárön-életrajzok fogynak, de viszik a valóságshow-k igaz történetét is, mint a cukrot.

Nemigen lehet melléfogni a mesekönyvekkel és a kifestőkkel sem, ez a bizonyíték arra, hogy a fiatalabb korosztály még hálás és nyitott mindenre.

Ez a fajta tolerancia nemigen jellemzi a felnőtteket, akik kizárólag olcsón szeretnék vásárolni, persze kiváló minőségű holmit, mindeközben pedig a szeretet ünnepére készülve módfelett udvariatlanok, sőt így a Jézuska születésnapja előtt háttározottan gorombák egymással.

KATKÓ KRISZTINA

Krúdysok és az unió

Élményeikről számoltak be a Krúdy szakközépiskola tanulói, akik a Leonardo-program keretében francia, ír, német, olasz és svéd konyhákat fedezhettek fel.

„Remélem, még visszatérhetek egyszer!” – a legtöbb krúdys diák ezzel a mondattal fejezte be tanulmányútjáról szóló beszámolóját. A Krúdy Gyula Kereskedelmi, Vendéglátóipari Szakközépiskola Európában jártunk című rendezvényén azok a diákok és tanárok emlékeztek vissza arra a néhány napra vagy hétre, amelyet a Leonardo da Vinci-program segítségével egy európai uniós országban tölthettek. A szegedi diákok bajor, ír, svéd, olasz és francia éttermek konyháiban gyarapíthatták vendéglátó-ipari ismereteiket.

Svédországra 27 órás utazás után érkezett meg a szegedi diákok hatfős csapata, hogy két hét elmúltával fájó szívvel kelljen búcsúzniuk kedves vendéglátóiktól. Ellátogathattak a svéd tanár úr szigetére, részt vehettek a szeptember eleji hagyományos rákpartin, s minden köszönetüket belefőzhették a hatalmas sikert aratott galuskás marhapörköltbe.

Az eredetileg a szűkös bőjti étrend kiegészítésére megálmodott bajor sör készítését is megismerhették az Augsburgba látogatók. Bajorország gasztronómiai felderítése a majdani történelem érettségien is hasznukra válhat, hisz elegendő a müncheni sörfesztiválra gondolniuk, s azonnal eszükbe jut majd: István és Gizella jól sikerült házasságát követően egy kevésbé sikeres pár, I. Lajos és Terézia egykori menyegzőjére emlékezve gurít le minden évben hatalmas mennyiségű sört a Münchenbe seregülő tömeg.

A San Remó-i szakácsversenyen induló krúdys diák tapasztalhatta, milyen az, amikor tízféle sajtból lehet válogatni az étel elkészítésekor. Az olaszhonba utazó ösztöndíjasok cukrászdában, szállodában és étteremben dolgozva ismerkedtek a sziesztázás tudományával.

A francia diákok nagy előnye, hogy nem csak ünnepi menüben találkoznak kagylóval, rákkal, homárral, libamájjal, csigával és osztrigával még az is, hogy tanulóként gyakorlati munkájukért is fizetést kapnak. Tapasztalatok mellett receptekkel is gazdagodtak a krúdysok, s a nemzetek ízeit be is mutatták: ír malacsültet almaszósszal, endíviával töltött sonkaszeleteket francia módra, svéd húscombócot burgonyasalátával, bajor esküvői levest és tiramisut szolgáltak fel tanáraiknak és diáktársaiknak.

W. A.

A diákok képekkel illusztrált beszámolót tartottak feledhetetlen élményeikről.

Fotó: Miskolczy Róbert